

lovens første Behandling, og som blev citeret af den højtærede Justitsminister. Det ærede Medlem sagde: „Det staaar fast, siger jeg, at dette System med Udrustning af Automobileer med Maskingeværer til Anvendelse overfor danske Borgere er indstiftet under det nuværende Ministerium, og dette Apparat var første Gang klart til Udrustning Valgdagen den 21. September 1920; det har ogsaa været anvendt senere og er formentlig fremdeles klart til Udrykning“. Et andet Sted, Sp. 2298, siger det ærede Medlem, at Automobilet findes ved Rosenborg Slot. Man vil se i det Aktstykke, der følger med Finansloven, at det er oplyst, at der hverken den 21. September 1920 eller den 26. Oktober 1921 har været holdt noget Automobil med eller uden Maskingeværer eller Ammunition i Beredskab ved Sølv-gadens Kaserne eller ved Rosenborg og Omegn. Det er dette, der er Kærnepunktet i denne Sag og i det Angreb, som det ærede Medlem har rettet mod Regeringen, og det var derom, jeg i Gaar tillod mig at sige, at jeg forventede, at det ærede Medlem vilde erkende, at det var urigtigt og bygget paa fejlagtige Oplysninger til det ærede Medlem.

Den Realitet, der bliver tilbage, naar denne Forhandling er sluttet, bliver da den, som jeg altsaa udtalte i Gaar, at det er paa et urigtigt Grundlag, at det ærede Medlem rettede sit Angreb mod Regeringen. Det synes jeg, det ærede Medlem skulde erkende, og saa kunde den Strid være ude af Verden. Men det lod ikke til, at det ærede Medlem vil gøre det eller i hvert Fald dog kun delvis. — Jeg mener, at denne Forhandling har slaaet fast, at det Angreb, som det ærede Medlem rettede mod Regeringen, var urigtigt.

Pürschel: Maa jeg først gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rode, at det forrige Ministeriums Justitsminister her i Tinget — Tidenden 1920—21 Sp. 1840 — har sagt efter en Bemærkning om, at Politiet ved Stormen paa Børsen skred meget kraftigt ind: „det skyldtes i meget væsentlig Grad mit Initiativ, at der blev skredet saa kraftigt ind“, og senere i Omtalen af Grøntorvsspektaklerne: „det skyldtes ogsaa i meget væsentlig Grad mit Initiativ, at der blev skredet saa kraftigt ind, som der blev“. Det er selvfølgelig meget rigtigt, at Justitsministeren ikke ved den Lejlighed har henvendt sig om militære Foranstaltninger, men det er lige saa selvfølgelig, at der som Konsekvens af Justitsministerens Henvendelse til Politidirektøren er sket en Henvendelse fra denne til Militæret om at være beredt. Naar

Justitsministeren tager et kraftigt Initiativ, og naar man ved, at Politiet staaar overfor en meget vanskelig Opgave, saa er det en ganske naturlig Konsekvens af denne Henvendelse, at der rangeres disse Dage. Det er en ganske naturlig og selvfølgelig Ting.

Til det ærede Medlem Hr. Stauning skal jeg kun sige, at han skal ikke nære Bekymringer for blaa Mærker paa mig, men det kunde jo tænkes, at der var en anden, der ved denne Lejlighed fik et blaat Mærke — for at tale det ærede Medlems Billedsprog —, og som han vist er nærmere til at interessere sig for. Det, der var Hovedformaalet med det ærede Medlems Frømheaven af hele denne Sag, var at vise, at der nu under denne Regering skete militære Foranstaltninger af en anden Karakter end under den forrige Regering, og dette er ganske mislykkedes; dette Angreb er ganske faldet tilbage paa den, der rejste det.

Med Hensyn til Valgmødet i Stoholm skal jeg sige, at det var ikke mig, der rejste den omtalte Sag. Jeg havde overhovedet under hele Valgkampagnen ikke talt om Forholdene i København. Det var det ærede Medlems Partifælle, der spurgte, og dertil svarede det ærede Medlem saa smukt og kraftigt og karakterfuldt, saa overbevisende varmt, som det ærede Medlem nu en Gang taler ved den Slags Lejligheder. Nu hørte vi jo Forsvaret, og var Udtalelsen fiisk, saa tør jeg nok sige, at Forsvaret var mat. Der staaar i „Social-Demokraten“ den 4. April 1920 en officiel Meddelelse under tegnet Bagernes Forbund, og denne danner en Helhed med en Notits, der staaar lige nedenunder, og hvori der staaar: Generalstrejke-Udvalget har overladt Bagernes Forbund at kontrollere, at Brødet kun fordeles til organiserede Arbejdere. Det, der var Kærnen i Sagen, var, om Socialdemokratiet havde ønsket under en Generalstrejke-Situation at benytte Sulten som Vaaben; og det var det, som det ærede Medlem betegnede som en dundrende Løgn. Saa overlader jeg meget gerne til det ærede Medlem at komme med Bortforklaringer. Nu sagde det ærede Medlem her med Hensyn til Automobileerne paa Valgdagen: det staaar jo fast, at umiddelbart forinden Valgdagen har man udrustet disse Automobileer; og saa kom det som en lille tilfældig Tilføjelse: udrustet med Vaaben. Men det er netop det, det ærede Medlem Gang paa Gang maa erkende, at han ikke kan staa ved. Hvorfor gentage „udrustet med Vaaben“? Det sagde det ærede Medlem, det vil blive bekræftet af det stenografiske Referat. Det er netop dette, som er det